95

“உங்களை நம்பச் செய்ய எது தேவை?”

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #43

VIII. *இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல், தரிசனங்கள் மற்றும் பரத்துக்கேறுதல் (தொடர்ச்சி).*

A. *ஞாயிற்றுக்கிழமை: இயேசு உயிர்த்தெழுந்த நாள் (தொடர்ச்சி).*

7. *ஐந்தாம் தரிசனம்:*[1] *அப்போஸ்தலர்களுக்கு (தோமா இன்றி) (மாற். 16:14; லூக். 24:36-43; யோவா. 20:19-25).*

B. *நாற்பது நாட்கள் (அப். 1:3ஐக் காணவும்).*

1. *ஆறாம் தரிசனம்: ஒரு வாரங்கழித்து யூதேயாவில் அப்போஸ்தலர்களுக்கு (தோமா உட்பட) (யோவா. 20:26-31; 1 கொரி. 15:5).*
2. *ஏழாம் தரிசனம்: நாற்பது நாட்களில் ஏதோ ஒரு வேளையில் கலிலேயாவில் குறைந்தது ஏழு சீஷர்களுக்கு (யோவா. 21:1-24).*

அறிமுகம்

நடபடிகள் புத்தகத்திற்கு லூக்காவின் அறிமுகத்தில், “இயேசுவானவர் தாம் தெரிந்துகொண்ட அப்போஸ்தலருக்கு” (அப். 1:1) என்று அவர் [லூக்கா] எழுதினார். பின்பு அவர், “அவர் [இயேசு] பாடுபட்ட பின்பு, நாற்பது நாளளவும்[2] *அப்போஸ்தலருக்குத் தரிசனமாகி, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குரியவைகளை அவர்களுடனே பேசி, அநேகம் தெளிவான திருஷ்டாந்தங்களினாலே அவர்களுக்குத் தம்மை உயிரோடிருக்கிறவராகக் காண்பித்தார்” என்று கூறினார் (அப். 1:3). ஏன் நாற்பது நாட்கள்? கர்த்தர் தமது பரத்துக்கேறுதலுக்கு முன்பு, அப்போஸ்தலர்களுக்கும் கூடுதலான போதனைகளையும் சவால்களையும் கொடுக்கவிரும்பினார். மிகவும் முக்கியமாக, அவர் தாம் மீண்டும் உண்மையிலேயே உயிரோடிருந்தார் என்பதை அவருடைய அப்போஸ்தலர்கள் நம்பும்படி செய்வதற்குத் தேவையான கால அவகாசத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பினார். அவர்களுடைய சிந்தனையில் எந்த விதமான சந்தேகமும் இல்லாமல் இருப்பதை அவர் விரும்பினார்.*

கடைசி நாற்பது நாட்களின்போது, இயேசு தமது பின்பற்றாளர்களுக்கு அநேகமாகப் பல முறைகள் தரிசனமாயிருக்க வேண்டும். இவற்றில் பத்து தரிசனங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன, மற்றும் இவற்றில் ஐந்து தரிசனங்கள் அவர் உயிர்த்தெழுந்த நாளுடன் தொடர்புள்ளவைகளாய் உள்ளன. இந்த ஐந்தில் நான்கு தரிசனங்களை நாம் ஏற்கனவே கலந்துரையாடியுள்ளோம்: மகதலேனா மரியாளுக்கு, மற்ற பெண்களுக்கு, பேதுருவுக்கு, மற்றும் எம்மாவு செல்லும் சாலையில் இருவருக்கு அவரது தரிசனங்கள். இந்த எடுத்துரைப்பில்,[3] இயேசு உயிர்த்தெழுந்த நாளில் அவர் அளித்த ஐந்தாவது தரிசனத்தைப் பற்றி நாம் படிப்போம். பின்பு நாம் அடுத்த இரண்டு தரிசனங்களைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவோம். நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க இருக்கின்ற இந்த மூன்று தரிசனங்கள் அடிப்படையில் அப்போஸ்தலர்களின் பிரயோஜனத்திற்கானவைகளாய் இருந்தன. அவர்களுக்குக் கிறிஸ்து, தமது உயிர்த்தெழுதல் பற்றி "நம்பத் தகுந்த ஆதாரங்களை"க் கொடுத்தார். இயேசு உயிருடன் இருந்தார் என்று பதினொருவரை நம்பச் செய்தது எது? இன்றைய நாளில் மக்களை அவ்வாறு நம்பச் செய்வது எது?

பத்து அப்போஸ்தலர்களை நம்பச் செய்வதற்குத் தேவைப்பட்டது எது? (மாற். 16:14; லூக். 24:36-43; யோவா. 20:19-25)

இயேசு மரித்தோரிருந்து உயிர்த்தெழுந்திருந்ததை அவரது அப்போஸ்தலர்களுக்கு நிரூபிப்பதற்கு அவர் படிப்படியாக செயல்பட்டார். முதலாவது, அவரது உயிர்த்தெழுதலைத் தூதர்கள் அறிவித்தனர் என்ற வார்த்தை அவர்களுக்கு வந்தது. பின்பு உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைப் பிறர் பார்த்திருந்ததாக அவர்களுக்குக் கூறினார்கள், இருப்பினும் அப்போஸ்தலர்கள் விசுவாசிக்கப் போராடிக் கொண்டிருந்தனர். கடைசியில், அவர்களுக்குக் கிறிஸ்துவே நேரடியாகத் தரிசனமாகி அவர்களின் சந்தேகங்கள் யாவற்றையும் நீக்க வேண்டிய நேரம் வந்தது.

அப்போஸ்தலர்கள் நம்பி இணங்கினர்

யோவான் சுவிசேஷத்தின்படி, "வாரத்தின் முதலாம் நாளாகிய அன்றைய தினம் சாயங்காலவேளை" யாகி இருந்தது (யோவா. 20:19அ). யூதர்களின் நேரக்கணக்கீட்டின்படி (சூரியன் மறைவிலிருந்து சூரியன் மறைவு வரை), இது வாரத்தின் இரண்டாம் நாளாக இருந்திருக்கும்; ஆனால் நாம் ஏற்கனவே கண்டுள்ளபடி, யோவான், ரோமர்களின் நேரக்கணக்கீட்டு முறையை(நள்ளிரவில் இருந்து நள்ளிரவு வரை)ப் பயன்படுத்தினார்.[4] இயேசு உயிர்த்தெழுந்த நாளாகிய, வாரத்தின் முதல் நாளில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளில், அவர் அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தரிசனமான நிகழ்ச்சியை யோவான் உள்ளடக்குவதற்கு இது முக்கியமானதாக இருந்தது என்பது தெளிவு.[5]

அப்போஸ்தலர்கள் எங்கே தங்கியிருந்தனர் என்று உறுதியாக நாம் அறிவதில்லை;[6] ஆனால் அது எவ்விடமாக இருந்தாலும், அவர்கள் "யூதர்

களுக்குப் பயந்ததினால்" (யோவா. 20:19ஆ) கதவுகளை மூடித் தாழிட்டிருந் தனர். மற்ற சீஷர்களும் அவர்களுடன் இருந்தனர் (லூக். 24:33, 36ஐக் காணவும்), ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் மாத்திரமே கிறிஸ்துவின் அடிப் படை அக்கறைக்குரியவர்களாய் இருந்தனர் (மாற். 16:14ஐக் காணவும்). அந்த மாலை வேளையில் பதினொருவரும் ஒரு குழுவாக இருந்தனர் (மாற். 16:14) - தோமா தவிர மற்ற யாவரும் அங்கிருந்தனர் (யோவா. 20:24).

அப்போஸ்தலர்கள் "[உணவு] மேஜையில் சாய்ந்து அமர்ந்திருந்தனர்" (மாற். 16:14அ).[7] அவர்கள் அநேகமாகத் தங்களின் மாலை உணவை உண்ணத் தொடங்கியிருக்கலாம் (லூக். 24:41, 42ஐக் காணவும்). அப்பொழுது, கிலெயோப்பாவும் அவரது துணையாளியும், சாலையில் இயேசுவைத் தாங்கள் கண்டது பற்றிக் கூறுவதற்கு உணர்வுப் பெருக்குடன் வந்தனர் (மாற். 16:12, 13; லூக். 24:33-35).

இயேசுவைக் கண்டிருந்தவர்களின் அறிக்கையைச் சிலர் நம்பினார்கள் (லூக். 24:34), அதே வேளையில் மற்றவர்கள் அதை நம்பாதிருந்தார்கள் (மாற். 16:13).[8] சூடான விவாதம் ஒன்று வளர்ந்துகொண்டிருக்கலாம் அப்போது - திடீரென்று - இயேசு "தாமே அவர்கள் நடுவில் நின் [றார்]" (லூக். 24:36) மற்றும் அவர், "உங்களுக்குச் சமாதானம்" என்றார் (யோவா. 20:19இ).

அப்போஸ்தலர்கள், "கலங்கி, பயந்து, ஒரு ஆவியைக் காண்கிறதாக நினைத்தார்கள்" (லூக். 24:37).[9] அவர்கள் விசுவாசிக்கத் தயங்கியதால் கவலையுற்ற இயேசு, "உயிர்த்தெழுந்திருந்த தம்மைக் கண்டவர்களை அவர்கள் நம்பாமற்போனதினிமித்தம் அவர்களுடைய அவிசுவாசத்தைக் குறித்தும் இருதய கடினத்தைக் குறித்தும் அவர்களைக் கடிந்துகொண்டார்" (மாற். 16:14ஆ). அப்போஸ்தலர்கள் குறைந்தது இரண்டு ஆண்களுடைய மற்றும் அநேகமாக அரை டஜன் பெண்களுடைய சாட்சியத்தைக் கேட்டிருந் தனர்; அவர்களுக்குச் சாட்சியங்களில் குறைவு இருந்ததில்லை. அவர் களிடத்தில் அவர், "நீங்கள் ஏன் கலங்குகிறீர்கள்? உங்கள் இருதயங்களில் சந்தேகங்கள் எழும்புகிறதென்ன?" என்று கேட்டார் (லூக். 24:38).

அந்த சந்தேகங்களை அழிப்பதற்காகவே அவர் அங்கிருந்தார். அவர், "நான்தான் என்று அறியும்படி, என் கைகளையும் என் கால்களையும் பாருங்கள், என்னைத் தொட்டுப்பாருங்கள்; நீங்கள் காண்கிறபடி, எனக்கு மாம்சமும் எலும்புகளும் உண்டாயிருக்கிறதுபோல ஒரு ஆவிக்கு இராதே" என்றார் (லூக். 24:39). பின்பு, "தம்முடைய கைகளையும் கால்களையும் அவர்களுக்குக் காண்பித்தார்" (லூக். 24:40), அவைகள் ரோமர்களின் ஆணிகளால் ஏற்பட்ட காயச்சுவடுகளைக் கொண்டிருந்தன (யோவா. 20:25, 27ஐக் காணவும்). மேலும் அவர், "… தம்முடைய … விலாவையும் அவர்களுக்குக் காண்பித்தார்" (யோவா. 20:20அ), அதில் காயத்தினால் பிளவு ஏற்பட்டிருந்தது (யோவா. 20:25, 27ஐக் காணவும்).

"சீஷர்கள் … சந்தோஷப்பட்டார்கள்" (யோவா. 20:20ஆ) - ஆனால் அவர்களின் உள்ளான போராட்டம் தொடர்ந்தது, ஏனென்றால் இயேசு உயிரோடிருக்கின்றார் என்பது உண்மையாயிருப்பதற்கு மிகவும்

நல்லதாயிருந்தது. லூக்கா இதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: "ஆனாலும் சந்தோஷத்தினால் அவர்கள் இன்னும் விசுவாசியாமல் ஆச்சரியப்படுகையில் ..." (லூக். 24:41அ). இயேசு அருவமல்ல ஆனால் உண்மையிலேயே இருக்கிறார் என்பதற்குக் கடைசி நிரூபணமாக, அவர் "புசிக்கிறதற்கு ஏதாகிலும் இங்கே உண்டா?" என்று கேட்டார் (லூக். 24:41ஆ). "அப்பொழுது பொரித்த மீன்கண்டத்தையும் தேன்கூட்டுத் துணிக்கையையும் அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவைகளை அவர் வாங்கி அவர்களுக்கு முன்பாகப் புசித்து" (லூக். 24:42, 43).

அதுவே அவர்களுக்குத் தேவையான கடைசி ஆதாரமாக இருந்தது. மீண்டும் இயேசு, "உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாவதாக" என்று கூறினார் (யோவா. 20:21அ). சமாதானம் அவர்களின் இருதயங்களில் நிறைந்தது; அவர்களின் கர்த்தர் உயிருடன் இருந்தார் (யோவா. 20:25அ-வைக் காணவும்)!

அப்போஸ்தலர்கள் ஊழியத்திற்கு அதிகாரத்துடன் அனுப்பப்பட்டனர்

அடுத்த நாற்பது நாட்களில் இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு அதிகமானவற்றைப் போதிப்பார் (அப். 1:3ஐக் காணவும்), ஆனால் அவரது பிரதான கட்டளையே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும் (மத். 28:19, 20; மாற். 16:15, 16). கிறிஸ்து உயிரோடிருந்ததை அவர் தமது அப்போஸ்தலர்கள் நம்பி இணங்கும்படி செய்தபின்பு, அவரது அடுத்த வார்த்தைகள் அந்தக் கட்டளையைக் கொடுத்தல் மற்றும் அதைச் செயல்படுத்துதல் ஆகியவற்றை முன்னெதிர் நோக்கியவையாக இருந்தன.

இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற வேண்டியதில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய செய்முறையைக் குறித்து அவர் பேசினார்: "... பிதா என்னை அனுப்பினதுபோல நானும் உங்களை அனுப்புகிறேன்" (யோவா. 20:21ஆ).[10] "அப்போஸ்தலர்" என்ற வார்த்தை "அனுப்பப்பட்டவர்" என்று அர்த்தப் படுகிறது. அவர்களை "அனுப்புதல்" பற்றிய விவரம் பிற்பாடு தரப்படும் (மத். 28:18-20; மாற். 16:15, 16).

அந்தக் கட்டளையைச் செயல்படுத்த அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளவிருந்த வல்லமையைப் பற்றி அவர் பேசினார்: "அவர்கள்மேல் ஊதி, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்றார்" (யோவா. 20:22). அப்போஸ்தலர்களின்மீது கிறிஸ்து ஊதிய, அந்த வேளையிலேயே அவர்களைப் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பவில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவர் அருளப்படுதல் என்பது இன்னமும் எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டியதாக இருந்தது (லூக். 24:49; யோவா. 7:39; அப். 1:4, 5, 8; 2:4ஐக் காணவும்). இது பல வாரங்களுக்குப் பின்னர் ஆவியானவர் ஊற்றப்படுவதை முன்னெதிர் நோக்கிய காட்சிச் செயல்விளக்கமாக இருந்தது.[11] யூதர்களின் பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று, அப்போஸ்தலர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் ஞானஸ்நானம் பெற்று, உலகமுழுவதும் சுவிசேஷத்தை எடுத்துச் செல்வதற்குப் பெலனடையவிருந்தனர்.[12]

அந்தக் கட்டளை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட இருந்ததின் நோக்கத்தைப் பற்றி அவர் பேசினார். அவர்களிடத்தில் அவர், "எவர்களுடைய

பாவங்களை மன்னிக்கிறீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படும், எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னியாதிருக்கிறீர்களோ அவைகள் அவர்களுக்கு மன்னிக்கப்படாதிருக்கும்" என்று கூறினார் (யோவா. 20:23).[13] இது அப்போஸ்தலர்கள் தாங்களாகவே சிலரை மன்னிக்கவும், மற்ற சிலரை மன்னியாதிருக்கவும் முடிவு செய்யக்கூடும் என்று அர்த்தப்படுத்துவது இல்லை. மாறாக, அப்போஸ்தலர்களின் அருளப்பட்ட பிரசங்கித்தலில் வலியுறுத்தப்பட விருந்த பாவமன்னிப்பைப் பற்றிக் கர்த்தர் குறிப்பிட்டார். அவர்களது போதனையை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மன்னிக்கப்படுகையில், அவர்களின் போதனையை மறுக்கின்றவர்கள் மன்னிக்கப்பட மாட்டார்கள் (அப். 2:36-38, 41, 47).

அப்போஸ்தலர்கள் அறைகூவல் விடுத்தல்

முன்பே குறிப்பிட்டபடி, "இயேசு வந்திருந்தபோது, பன்னிருவரில் ஒருவனாகிய திதிமு[14] என்னப்பட்ட தோமா என்பவன் அவர்களுடனே கூட இருக்கவில்லை" (யோவா. 20:24). அங்கிருந்திராத அப்போஸ்தலர் திரும்ப வந்தபோது, அவரிடத்தில் மற்ற சீஷர்கள், "கர்த்தரைக் கண்டோம்" என்று சொன்னார்கள் (யோவா. 20:25அ). தோமா நம்பிக்கையற்றவராக இருந்தார்: "அவருடைய கைகளில் ஆணிகளாலுண்டான காயத்தை நான் கண்டு, அந்தக் காயத்திலே என் விரலையிட்டு, என் கையை அவருடைய விலாவிலே போட்டாலொழிய விசுவாசிக்க மாட்டேன்" என்று கூறினார் (யோவா. 20:25ஆ).

ஒரு அப்போஸ்தலரை நம்பச் செய்வதற்குத் தேவைப்பட்டது எது? (யோவா. 20:26-31; 1 கொரி. 15:5ஆ)

ஒருவாரம் கடந்தது. அப்போஸ்தலர்கள் கலிலேயாவுக்குச் செல்லும்படி கூறப்பட்டிருந்தனர் (மத். 28:10), ஆனால் அவர்கள் புறப்படத் தாமதித் திருந்தனர். தோமா விசுவாசிக்காத வரைக்கும், செல்வதற்கு அவர்கள் தயாராயிருக்கவில்லை - ஏனென்றால், அவர்களின் இருதயங்கள் விசுவாசத் தில் இன்னமும் ஒருமைப்படவில்லை.[15] கர்த்தர் மீண்டும் தரிசனமாவதற்கு ஒருவாரம் காத்திருந்தது ஏன் என்று நாம் அறிவதில்லை. ஒருவேளை அவர், தமது சீஷர்கள் கண்டிருந்தவை பற்றிச் சிந்திக்கும்படி விரும்பி இருக்கலாம்.

"காணுதல் என்பது விசுவாசித்தலாக உள்ளது."

கடைசியில், ''எட்டு நாளைக்குப் பின்பு[16] அவருடைய சீஷர்கள் வீட்டுக்குள் [அவர்கள் தங்கியிருந்த அறைக்குள்] இருந்தார்கள்; தோமாவும் அவர்களுடனே கூட இருந்தான்'' (யோவா. 20:26அ), இது இயேசு அவர்களுக்கு இரண்டாம் முறை தரிசனம் கொடுத்த வேளையாக இருந்தது (1 கொரி. 15:5ஆ-வைக் காணவும்). காட்சியமைவு ஒருவாரத்திற்கு முந்தியது போன்றே இருந்தது (கதவுகள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன), மற்றும் கர்த்தரின் வாழ்த்தும் அதே போன்றே இருந்தது: "உங்களுக்குச் சமாதானம்" (யோவா.

20:26ஆ).

இந்தத் தரிசனமானது குறிப்பாகத் தோமாவின் பிரயோஜனத்திற் கானதாக இருந்தது. சந்தேகம் கொண்டிருந்த அவரிடத்தில் கிறிஸ்து, "நீ உன் விரலை இங்கே நீட்டி, என் கைகளைப் பார், உன் கையை நீட்டி, என் விலாவிலே போடு, அவிசுவாசியாயிராமல் விசுவாசியாயிரு" என்றார் (யோவா. 20:27). தோமாவின் பதில்செயல், "உடனடியாக, உய்த்துணர்ந்த தாக, உண்மையிலேயே மகத்துவமானதாக இருந்தது; அவரே கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்துவத்தை முற்றிலும் குழப்பமற்ற சொற்றொடர்களில் அறிக்கை யிட்ட முதல் நபராக இருந்தார்":[17] "என் ஆண்டவரே! என் தேவனே!"[18] (யோவா. 20:28). J. W. *மெக்கார்வீ அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:*

> *தோமாவின் சந்தேகங்கள் பாரமானவைகளாக இருந்தன என்றால், அவரது விசுவாச அறிக்கை முழுமையானதாக இருந்தது என்று தோமாவின் சார்பாகக் கூறப்பட வேண்டும். உயிர்த்தெழுதல் என்பது அவருக்கு அதிகமாக அர்த்தப்பட்டிருந்த காரணத்தினால், அவர் அதில் சந்தேகம் கொண்டிருந்தார்; இயேசு தேவனேயல்லாமல் வேறொரு வரேயல்ல என்று அந்த அறிக்கை அர்த்தப்பட்டது.*[19]

"விசுவாசித்தல் என்பது காணுதல் என்பதாக உள்ளது."

தோமாவிடம் கிறிஸ்து, "நீ என்னைக் கண்டதினாலே விசுவாசித்தாய்" என்றார் (யோவா. 20:29அ). கடிந்துகொள்ளுதல் தோமாவை நோக்கித் திருப்பப்பட்டது, ஆனால் இது எல்லா அப்போஸ்தலர்களையும் கடிந்து கொள்ளும் நோக்கம் கொண்டிருந்தது (மாற். 16:14ஐக் காணவும்). அவர்களில் எவருமே, அவரைக் காண்பதற்கு முன்பு வரையிலும் விசுவாசம் கொண்டிருக்கவில்லை.

பின்பு கர்த்தர், "காணாதிருந்தும் விசுவாசிக்கிறவர்கள் பாக்கியவான் கள்" என்று கூடுதலாகக் கூறினார் (யோவா. 20:29ஆ). இந்த வார்த்தைகளில் இயேசு, தம்மைக் காண்பதற்கு முன்பாகவே தமது உயிர்த்தெழுதலில் விசுவாசம் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கூறினார்.[20] இதில், உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரை நமது உடல் ரீதியான கண்களால் காணாதிருந் தும், அவரில் விசுவாசம் கொண்டுள்ள நமக்கும் ஆசீர்வாதம் மறை பொருளாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிறிஸ்து இந்த வார்த்தைகளைப் பேசியதைக் கேட்ட பேதுரு பிற்பாடு, "அவரை நீங்கள் காணாமலிருந்தும் அவரிடத்தில் அன்புகூருகிறீர்கள்; இப்பொழுது அவரைத் தரிசியாம லிருந்தும் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்து, சொல்லி முடியாததும் மகிமை யால் நிறைந்ததுமாயிருக்கிற சந்தோஷமுள்ளவர்களாய்க் களிகூர்ந்து" என்று எழுதினார் (1 பேது. 1:8).

நாம் பின்வரும் பழமையான கூற்று ஒன்றைக் கொண்டுள்ளோம்: "காணுதல் என்பது நம்புதலாக உள்ளது." இதற்கு எதிரிடையான கருத்தில்: "நம்புதல் என்பது காணுதலாக உள்ளது" என்பதும் உண்மையாகவே இருக்கிறது. நாம் கர்த்தரில் விசுவாசம் கொள்ளும்போது, நாம் வாழ்க்கையை ஒரு மாறுபட்ட வழியில் "காண்கின்றோம்" (உய்த்துணரு கின்றோம்); நாம் வாழ்க்கை என்பது முற்றிலும் என்ன என்பதைக்

“காணுகின்றோம்” (புரிந்துகொள்ளுகின்றோம்). பின்பு நாம் “சொல்லி முடியாததும் மகிமையால் நிறைந்ததுமாயிருக்கிற சந்தோஷமுள்ளவர்களாய்க் களிகூரமுடியும்.”

நாம் நமது உடல்ரீதியான கண்களினால் இயேசுவைக் காணமுடியாதிருந்தால், நாம் எப்படி அவரை விசுவாசிக்க முடியும்? அந்தக் கேள்விக்கு யோவான், ஏவுதல் பெற்ற விளக்கம் ஒன்றில் பதில் அளித்தார். அவர், “இந்தப் புஸ்தகத்தில் [அதாவது, யோவான் சுவிசேஷப் புத்தகத்தில்] எழுதியிராத வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார்” (யோவா. 20:30; 21:25ஐக் காணவும்). யோவான் சுவிசேஷப் புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிராத “மற்ற சில அடையாளங்கள்” மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா ஆகியோரின் சுவிசேஷப் புத்தகங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதை நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்போது இந்தக் கூற்றின் சத்தியம் உறுதியாகிறது.

தொடர்ந்து யோவான், “இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்தியஜீவனை அடையும்படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது’’ என்று குறிப்பிட்டார் (யோவா. 20:31).[21] யோவானின் கூற்றுப்படி, இயேசுவின் வாழ்வு பற்றி எழுதப்பட்ட பதிவேடு, இரட்சிக்கும் விசுவாசத்தை உண்டாக்கப் போதுமானதாக உள்ளது. முன்னதாகக் கிறிஸ்து, அப்போஸ்தலர்களின் உபதேசத்தினால்/வார்த்தையினால், தம்மை விசுவாசிக்கப் போகின்றவர்களைப் பற்றிப் பேசியிருந்தார் (யோவா. 17:20). பிற்பாடு பவுல், “ஆதலால், விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்” என்று எழுதினார் (ரோமர் 10:17). இயேசுவைத் தங்கள் உடல்ரீதியான கண்களால் காணாதிருந்தும், புதிய ஏற்பாட்டின் ஏவுதல் பெற்ற சாட்சியத்தினால் அவர்மீது விசுவாசம் கொள்கின்றவர்கள் பாக்கியவான்களாய் இருக்கின்றனர்!

ஏழு சீஷர்களை கண்டித்து உணர்த்துவதற்குத் தேவைப்பட்டது எது (யோவா. 21:1-24)

இப்போது காட்சியானது யூதேயாவில் இருந்து கலிலேயாவுக்கு மாறுகிறது. இயேசு தமது சீஷர்களைக் கலிலேயாவில் சந்திப்பதாக அவர்களுக்குக் கூறியிருந்தார் (மத். 26:32; 28:7). இயேசு, “திபேரியா கடற்கரையிலே” மறுபடியும் - “மூன்றாவது முறையாக”[22] - “சீஷருக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்” (யோவா. 21:1, 14), இது [இக்கடலின் பெயர்], கலிலேயாக் கடலுக்கு இன்னொரு பெயராக இருந்தது (யோவா. 6:1).[23] இந்த நிகழ்ச்சி எப்போது நடைபெற்றது என்று மிகச் சரியாக நாம் அறிவதில்லை. யோவான் 21:1 இந்த நிகழ்ச்சி “இவைகளுக்குப் பின்பு” - அதாவது யூதேயாவில் அப்போஸ்தலர்களுக்கு இருமுறை தரிசனம் தந்த பின்பு - நடைபெற்றது என்று மாத்திரம் கூறுகிறது. இந்த நாற்பது நாட்களில் எப்போதோ இது நடந்தது.

சில அப்போஸ்தலர்கள் மீண்டும் நினைவுபடுத்தப்பட்டனர்

கலிலேயாக் கடலில் ஏழு அப்போஸ்தலர்கள் ஒன்றுகூடியிருந்தனர்: "சீமோன்பேதுருவும், திதிமு என்னப்பட்ட தோமாவும், கலிலேயா நாட்டிலுள்ள கானா ஊரானாகிய நாத்தான்வேலும்,[24] செபதேயுவின் குமாரரும் [யாக்கோபு மற்றும் யோவான்], அவருடைய சீஷரில் வேறு இரண்டுபேரும் ..." (யோவா. 21:2).[25] இது அப்போஸ்தலர்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட இடமாக இருந்தது; இயேசுவின் வாழ்வில் குறிப்பிடத்தக்க பல நிகழ்ச்சிகள் அந்தத் தண்ணீருள்ள இடத்தின்மீது அல்லது அதற்கு அருகில் நடைபெற்றிருந்தன.[26] இது விசேஷமாக, இயேசுவின் முழு நேர சீஷர்களாவதற்கு முன்பு அங்கு மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்த (மத். 4:18-22) பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோருக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட இடமாக இருந்தது.

சீஷர்கள் அவ்விடத்திற்கு வந்து சற்று நேரம் ஆகியிருக்கலாம். பேதுரு மன உளைச்சல் நிறைந்தவரானார். அவர், "மீன்பிடிக்கப் போகிறேன்" என்றார் (யோவா. 21:3அ). மற்றவர்கள், "நாங்களும் உம்முடனேகூட வருகிறோம்" என்று பதில் அளித்தனர் (வ. 3ஆ). சிலர் இதை, இம்மனிதர்கள் தங்கள் அப்போஸ்தலத்துவத்திற்கு எதிராய்ச் சென்றதை அர்த்தப்படுத்துவதாக எடுத்துக்கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் அநேகமாக, தங்களுக்காகக் கர்த்தர் கொண்டிருந்த எதிர்காலத் திட்டம் பற்றிக் குழப்பம் அடைந்திருக்கலாம், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் உறுதிப்பாட்டில் இருந்து பின்வாங்கித் திரும்பியிருந்தனர் என்று நாம் முடிவு செய்யக்கூடாது. பிலிப்பு பென்டில்ட்டன் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> *மீன்பிடிக்க ஒருமுறை சென்றதினால் அவர்கள் தங்கள் அப்போஸ்தலத்துவத்தைக் கைவிட்டதாக அர்த்தப்படுத்தவில்லை; அவர்கள் மேம்பாடுகளுக்காகக் காத்திருக்கையில் வெறுமனே பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தனர்; ஆனால் இவ்விதமாக அவர்கள் தங்கள் பழைய தொழிலுக்குத் திரும்பியதினால் அவர்கள் தங்களை பலமான சோதனைக்குக் கீழ்ப்படுத்தியிருந்தனர் (லூக். 9:62).[27]*

இம்மனிதர்கள் "புறப்பட்டுப் போய் உடனே படவேறினார்கள்.[28] அந்த இராத்திரியிலே[29] அவர்கள் ஒன்றும் பிடிக்கவில்லை" (யோவா. 21:3இ). மீன்பிடிப்பவர் எவரும் உங்களுக்குக் கூறக்கூடிய வகையில், மிகச் சிறந்த மீனவர்களும் கூட, அதுபோன்ற நாட்களை(அல்லது இரவுகளை)க் கொண்டுள்ளனர்!

உதய வேளைக்குச் சற்று முன்னதாக, "இயேசு கரையில் நின்றார்" (வ. 4அ); ஆனால் கரையில் இருந்து சுமார் ஒரு நூறு கஜங்கள்[30] தொலைவில் இருந்த (வ. 8) சீஷர்கள், அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ளாதிருந்தனர் (வ. 4ஆ).[31] கிறிஸ்து உரத்த குரலில் அவர்களிடம், "பிள்ளைகளே,[32] புசிக்கிறதற்கு ஏதாகிலும் உங்களிடத்தில் உண்டா?" என்று கேட்டார் (வ. 5அ). அவர்கள் "ஒன்றுமில்லை" என்று (வ. 5ஆ) சொல்வதற்குச் சங்கடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இயேசு மீண்டும் உரத்த குரலில், "நீங்கள் படவுக்கு வலதுபுறமாக வலையைப் போடுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்கு அகப்படும்" என்றார் (வ. 6அ). ஒருவேளை, இந்த மீனவர்கள், ஏராளமான மீன்கள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் வகையில் தண்ணீர்ப் பரப்பின்மீது அதிகமான நீர்க்குமிழிகள் இருப்பது போன்ற சிலவற்றைத் தாங்கள் காணமுடியா திருந்து, அந்த அந்நியர் அதைக் கண்டிருக்கக்கூடும் என்று நினைத்திருக் கலாம். எவ்வகையிலும், அவர் அறிவுறுத்தியவாறே அவர்கள் செய்தனர். அவ்வாறு அவர்கள் செய்தபோது, அவர்களின் வலைகள் நிறைந்தன, மற்றும் "திரளான மீன்கள் அகப்பட்டதினால், அதை இழுக்க மாட்டாதிருந்தார் கள்" (வ. 6ஆ). அவர்களின் வலையானது, "நூற்றைம்பத்து மூன்று பெரிய மீன்களால்" (வ. 11[33]) திரளாய் மொய்க்கப்பட்டிருந்தது.

மற்றவர்கள் திகைப்பினால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கையில்,[34] யோவான் அநேகமாக, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக நடந்திருந்த இதேபோன்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை நினைத்திருக்கலாம்: மற்ற மூன்று மீனவர் களுடன் அவரை முழுநேர ஊழியத்திற்குக் கர்த்தர் அழைத்திருந்த வேளையில் கிடைத்திருந்த அற்புதமான மீன்பிடிப்பு (லூக். 5:1-11). அவர் பேதுருவிடம், "அவர் கர்த்தர்" என்று கூறுகையில் (யோவா. 21:7அ) அவரது குரலில் இருந்த உணர்வெழுச்சியை என்னால் கேட்க முடிகிறது.

"அவர் கர்த்தர் என்று சீமோன்பேதுரு கேட்டவுடனே, தான் வஸ்திர மில்லாதவனாயிருந்தபடியினால்,[35] தன் மேற்சட்டையைக் கட்டிக்கொண்டு கடலிலே குதித்தான்" (வ. 7ஆ). அவர் மீன்பிடிப்பதற்காக தமது உடை களைக் கழற்றியிருந்தார்,[36] ஆனால் இப்போது அதை அவர் திரும்பவும் அணிந்துகொண்டார். சட்டையை அணிந்திருத்தல் என்பது நீந்துதலைக் கடினமானதாக்கக்கூடும், ஆனால் அவர் தமது எஜமானருக்கு மரியாதை காட்ட விரும்பினார். படவு கரைக்குத் திரும்பும் வரை அவர் காத்திருக்க வில்லை, ஆனால் "கடலிலே குதித்தார்" (வ. 7இ) மற்றும் இயேசுவை நோக்கி நீந்திச் சென்றார். மற்ற மனிதர்கள் "அந்தச் சிறிய படவில்[37] இருந்து கொண்டே மீன்களுள்ள வலையை இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்" (வ. 8).

அவர்கள் கரையை அடைந்தபோது, இயேசுவின் அருகில், "கரி நெருப்புப் போட்டிருக்கிறதையும், அதின்மேல் மீன் வைத்திருக்கிறதையும், அப்பத்தையும் கண்டார்கள்" (வ. 9).[38] கர்த்தர் ஏற்கனவே தாம் சமைத்துக் கொண்டிருந்த மீன்களுடன் அவர்கள் பிடித்த மீன்களில் சிலவற்றை அவர்கள் கூடுதலாக வைக்கும்படி செய்தார் (வ. 10, 11). எல்லாம் தயாரான போது அவர், "வாருங்கள், போஜனம்பண்ணுங்கள்" என்று கூறினார் (வ. 12அ), மற்றும் அவர்களுக்கு உணவைப் பரிமாறினார் (வ. 13). எல்லாரும், "அவரைக் கர்த்தர்" என்று அறிய/காண முடிந்தது (வ. 12ஆ) மற்றும் அவர் உயிரோடிருந்தார்![39]

ஒரு அப்போஸ்தலர் புதுப்பிக்கப்படுதல்

அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசுவின் முந்திய தரிசனத்தில், தோமாவின் மீது அடிப்படைக் கவனக்குவிப்பு இருந்தது போலவே, இந்த தரிசனத்தில் பேதுருவின்மீது அடிப்படைக் கவனக்குவிப்பு இருந்தது. எல்லா அப்போஸ்

தலர்களிலும் பேதுருதான் எதிர்காலத்தைக் குறித்து மிகவும் நிச்சயமற்ற வராக இருந்தார். அவர், ''நான் கர்த்தரை மறுதலித்ததை அவர் எப்போதாவது மன்னிக்கவும் முடியுமா? அவரது திட்டங்களில் இன்னமும் அவர் எனக்கு இடம் கொண்டுள்ளாரா?'' என்று நினைப்பதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது. காலை உணவுக்குப் பின்பு (வ. 15அ), இயேசு அப்போஸ்தலர்களை மற்றவர்களிடத்திலிருந்து புறம்பே அழைத்துச் சென்றார்.[40] பின்பு உணர்வுகள் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்த ஒரு காட்சி தொடர்ந்தது.

முதலில் கர்த்தர், "யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, இவர்களிலும் அதிகமாய் நீ என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார் (வ. 15ஆ). "இவர்கள்" என்பது மற்ற சீஷர்களைக் குறிப்பதாக சிலர் நினைக் கின்றனர்; பேதுரு, எஞ்சிய மற்றவர்கள் கொண்டிருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமான பற்றுறுதியை உரிமைகோரியிருந்தாரே (மத். 26:33). "இவர்கள்" என்பது மீன்களையும் மீன்பிடிக்கும் கருவிகளின் மேலுள்ள ஆர்வத்தையும் குறிக்கிறது என்று மற்றவர்கள் நினைக்கின்றனர்; ஒருவேளை கிறிஸ்து, பேதுரு தமது முந்திய தொழிலுக்குத் திரும்புவதை ஆழ்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார் என்று கண்டிருக்கலாம். "இவர்கள்" என்பதன் அர்த்தத்தை மிகச் சரியாகக் கண்டுபிடித்தல் என்பது நமக்கு முக்கியமானதாக இருப்ப தில்லை; "வேறு எதைக்காட்டிலும் அல்லது வேறு எவரைக் காட்டிலும் நீ என்னிடத்தில் அதிகமாய் அன்புகூருகின்றாயா?'' என்பதே இயேசுவின் கேள்வியினுடைய அர்த்தமாக இருந்தது. இது நாம் யாவரும் நம்மையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டிய கேள்வியாக உள்ளது.

பேதுரு, ''ஆம் ஆண்டவரே, உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீர்'' என்று பதில்அளித்தார் (யோவா. 21:15இ). அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதில் இயேசு, "அன்பு" என்பதற்கு, *agapao* என்ற கிரேக்க வினைச் சொல்லின் மிக உயர்வான வார்த்தையின் ஒரு வடிவத்தைப் பயன்படுத்தி யிருந்தார். யோவான், "தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்" (1 யோவா. 4:8) என்று எழுதியபோது *agapao* என்பதன் ஒரு வடிவத்தைப் பயன்படுத்தினார். அன்பின் மாபெருந்தன்மை பற்றிப் பவுல் எழுதியபோது (1 கொரி. 13), இதே வார்த்தையின் ஒரு வடிவத்தையே பயன்படுத்தினார். இருப்பினும் பேதுரு, இயேசுவின் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில், அவர் "அன்பு" என்பதற்கு குறைவான ஒரு வார்த்தையான - பிரியம் மற்றும் நட்புறவு என்பதைக் குறிப்பிடும் வார்த்தையான - *phileo* என்பதைப் பயன்படுத்தியிருந்தார்.[41] ஆகவே இயேசு, "நீ என்மீது உண்மையாகவே அன்புகூருகின்றாயா?" என்று கேட்டார், அதற்கு அந்த அப்போஸ்தலர், ''ஆண்டவரே, நான் உம் நண்பனாக இருப்பதை நீர் அறிவீர்'' என்று பதில்அளித்தார்.[42] "பேதுரு ஒருமுறை விழுந்துபோன பின்பு, அவர் தம்மை *agape*[43] என்ற அவ்வார்த்தை யின் உறுதிப்பாட்டின் உயர்ந்த அளவுக்கு பண்புபடுத்திக்கொள்ள மனவிருப்பமற்று இருந்தார் என்பது உறுதி."[44] பேதுருவின் பதிலுரையைத் தொடர்ந்து, கிறிஸ்து "என் ஆட்டுக்குட்டிகளை மேய்ப்பாயாக'' என்று கூறினார் (வ. 15ஈ).

பின்பு இயேசு மீண்டுமாக, "யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ

என்னிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறாயா?'' என்று கேட்டார் (வ. 16அ). அப்போஸ்தலர் மீண்டும், "ஆம் ஆண்டவரே, உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீர் அறிவீர்" என்று பதில் அளித்தார் (வ. 17ஆ). கர்த்தர், "என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக" என்று கூறினார் (வ. 17இ).

கர்த்தர் மூன்றாம் முறையாக, "யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ என்னை நேசிக்கிறாயா?" என்று கேட்டார் (வ. 17அ). இந்த வேளையில் இயேசு "அன்பு" என்பதற்குப் பேதுரு பயன்படுத்திய *phileo* என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். உண்மையில் அவர், "நீ உண்மையிலேயே என் நண்பனாக இருக்கின்றாயா?" என்று கேட்டார். கிறிஸ்து கேட்டிருந்தது பற்றி அந்த அப்போஸ்தலர் "துக்கப்பட்டார்." அவர், "ஆண்டவரே, நீர் எல்லாவற்றையும் அறிந்திருக்கிறீர், நான் உம்மை நேசிக்கின்றேன் என்பதையும் நீர் அறிவீர்" என்று பதில் அளித்தார் (வ. 17ஆ). வேறுவார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், அவர் "நான் உமது நண்பனாக இருக்கின்றேன் என்பதை நீர் அறிவீர்'' என்று கூறினார். கிறிஸ்து, ''என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக" என்றார் (வ. 17இ).

பேதுருவின் மும்முடங்கு மறுதலிப்புகளை, அவரது அன்பை மும்முறை அறிக்கையிடும்படி அழைத்ததின் மூலம் இயேசு நீக்கிப் போட்டார் என்று எழுத்தாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர் - இதுவே விஷயமாகவும் இருந்திருக்கலாம். குறைந்தபட்சம், சீமோனுக்குத் தம்மைக் கர்த்தர் புறம்பே தள்ளிவிடவில்லை ஆனால் தாம் செய்வதற்கு அவர் வலிவார்ந்த ஊழியத்தை இன்னமும் கொண்டிருந்தார் என்பது தெளிவாகியிருக்கும். "என் ஆட்டுக்குட்டிகளை மேய்ப்பாயாக," "என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக" மற்றும் "என் ஆடுகளை மேய்ப்பாயாக" என்ற வார்த்தைகளில் (வ. 15-17) இந்த அப்போஸ்தலருக்கான அறைகூவல் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. சபையின் தொடக்க நாட்களில் அப்போஸ்தலர்கள், (தேவனின் மக்கள் எல்லாரும் என்ற) "மந்தை" முழுவதற்கும் விசேஷித்த "மேய்ப்பர்கள்" என்ற வகையில் ஊழியம் செய்திருந்தனர்.[45] பிற்பாடு, அப்போஸ்தலர் என்ற வகையில் பேதுருவின் விசேஷித்த பொறுப்புடன் கூடுதலாக, அவர் உள்ளூர் சபையொன்றின் மேய்ப்பர்களில் ஒருவராகவும் (ஒரு மூப்பராக அல்லது கண்காணியாக; 1 பேது. 5:1-4ஐக் காணவும்) ஊழியம் செய்திருந்தார்.

பேதுருவுக்கு இயேசு கொண்டிருந்த பணிப்பொறுப்பை அவர் [பேதுரு] மீண்டும் தொடங்க ஒப்புக்கொண்டால், அவர் அதற்குரிய விலையைச் செலுத்த ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும்: இரத்தசாட்சியாக மரித்தல் என்பதே அந்த விலையாக இருந்தது. அந்த அப்போஸ்தலரைப் பணிக்காற்றுப் படுத்துதலைக் கிறிஸ்து தொடர்ந்தார்:

> இயேசு ... "நீ இளவயதுள்ளவனாயிருந்தபோது உன்னை நீயே அரைகட்டிக்கொண்டு, உனக்கு இஷ்டமான இடங்களிலே நடந்து திரிந்தாய்; நீ முதிர்வயதுள்ளவனாகும்போது உன் கைகளை நீட்டுவாய்; வேறொருவன் உன் அரையைக் கட்டி, உனக்கு இஷ்டமில்லாத இடத்துக்கு உன்னைக் கொண்டுபோவான் என்று மெய்யாகவே மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்றார்.

இன்னவிதமான மரணத்தினாலே அவன் தேவனை மகிமைப்படுத்தப் போகிறானென்பதைக் குறிக்கும்படியாக இப்படிச் சொன்னார். அவர் இதைச் சொல்லியபின்பு, அவனை நோக்கி: "என்னைப் பின்பற்றி வா!"[46] என்றார் (யோவா. 21:17ஈ-19).

இயேசு வார்த்தைகளின் விளையாட்டு ஒன்றைப் பயன்படுத்தினார்: வசனம் 18ல் உள்ள இரண்டாவது, "அரையைக் கட்டி" என்பது, அப்போஸ்தலரின் விரோதிகள் அவரை மரணத்திற்கு வழிநடத்துகையில் அவரது கைகளைக் கட்டிவிடுவார்கள் என்பதைக் குறித்தது (மாற். 15:1ஐ ஒப்பிடவும்). ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியக் கூற்று ஒன்றின்படி, முப்பத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, பேதுரு தலைகீழாகச் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.[47] அந்தப் பாரம்பரியக்கூற்று உண்மையாக இருந்தாலும் அல்லது இல்லாவிட்டாலும், கர்த்தரைப் பின்பற்றுதல் என்ற அவரது அறைகூவலைப் பேதுரு ஏற்றுக்கொண்டால், அவர் தமது விசுவாசத்திற்காக ஒரு நாளில் மரிப்பார், என்பது யோவான் 21:18ல் தெளிவாயிருக்கிறது.

இவ்வரலாறு, யோவான் ஈடுபடும் ஒரு நிகழ்வுடன் முடிகிறது,[48] பேதுரு புதுப்பிக்கப்பட்டதைக் கண்டிருந்தார். அவர்களைப் பின் தொடர்ந்திருந்த யோவானைப் பேதுரு கவனித்து (யோவா. 21:20), இயேசுவினிடத்தில், "ஆண்டவரே, இவன் காரியம் என்ன?" என்று கேட்டார் (வ. 21). வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், "நான் எனது விசுவாசத்திற்காக மரிப்பேன் என்று நீர் சுட்டிக்காண்பித்தீர். யோவானைப் பற்றிய விஷயம் என்ன? அவரும் இரத்தசாட்சியாக மரிப்பாரா?" என்று அவர் கேட்டார். அவருக்குக் கிறிஸ்து எதிர்பாராத வகையில் பதில் அளித்தார்: "நான் வருமளவும் இவனிருக்க எனக்குச் சித்தமானால் உனக்கென்ன? நீ என்னைப் பின்பற்றிவா" (வ. 22). பேதுருவுக்குச் சம்பந்தமற்ற விஷயங்களைப் பற்றி அவர் விசாரிக்கலாகாது என்று இயேசு கூறினார். பேதுரு, யோவானைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதற்குப் பதிலாக, கர்த்தரைப் பின்பற்றுதல் என்ற கட்டளையைத் தாம் உண்மையுடன் பின்பற்றுவதற்குத் தீர்மானித்தல் பற்றி அக்கறையுள்ளவராக இருந்திருக்கவேண்டும்.

இயேசு யோவானைப் பற்றிக் கூறியவற்றைப் பேதுரு ஒருவேளை மற்றவர்களிடத்தில் திரும்பக் கூறியிருக்கலாம், ஏனென்றால் "அந்தச் சீஷன் மரிப்பதில்லையென்கிற பேச்சு சகோதரருக்குள்ளே பரம்பிற்று" (வ. 23அ) - இருப்பினும் இயேசு அவ்வாறு கூறியிருந்ததில்லை (வ. 23ஆ). ஏவுதல் பெற்றிராத பாரம்பரியத்தின்படி, அப்போஸ்தலர்களுக்குள்ளே யோவான் மாத்திரமே இயற்கையான மரணம் அடைந்தவராயிருந்தார். யோவான் தமது சுவிசேஷ விவரங்களை 90களில் எழுதியிருந்தாரென்றால்,[49] அவ்வேளையில் அவர் ஏறக்குறைய 90 வயதுள்ளவராக இருந்திருப்பார், இது அந்தக் கூற்றுக்கு மதிப்பைச் சேர்த்தது. ஒருவேளை இந்த வதந்தியை அடக்குவதற்காகவே வசனங்கள் 20 முதல் 23 வரையுள்ள விளக்கங்களை கூடுதலாகக் கூறம்படி யோவானை ஆவியானவர் வழிநடத்தியிருக்கலாம்.

வரலாற்றின் அந்தப் பாகத்தை உள்ளடக்குவதற்குத் தேவனுடைய காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், அது பின்வரும் தனிச்சிறப்பான வசனத்

திற்கு அறிமுகமாகப் பயன்படுகிறது: "அந்தச் சீஷனே [பேதுரு யாரைப் பற்றிப் பேசினாரோ, அவரே; அதாவது யோவானே] இவைகளைக் குறித்துச் சாட்சிகொடுத்து இவைகளை எழுதினவன்; அவனுடைய சாட்சி மெய்யென்று அறிந்திருக்கிறோம்" (வ. 24). இந்த மொழிநடை, வழக்கத்திற்கு மாறான தனித்தன்மை வாய்ந்ததாக உள்ளது,[50] ஆனால் செய்தி தெளிவானதாக உள்ளது: உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரை யோவான் கண்டிருந்தார், எனவே அவரது சாட்சி நம்பப்பட முடியும். கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து உண்மையாகவே உயிர்த்தெழுந்தார்!

முடிவுரை

இயேசு, தாம் உயிரோடிருப்பதைத் தமது சீஷர்களுக்கு "நம்பத்தகுந்த பல ஆதாரங்களினால்" நிரூபித்திருந்தார். பின்பு, நாமும் விசுவாசிக்கத் தக்கதாக (யோவா. 20:30, 31), யோவான் (சுவிசேஷப் புத்தகங்களின் மற்ற எழுத்தாளர்களுடன்) இந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவுசெய்தார். நீங்கள் மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகிய சுவிசேஷப் புத்தகங்களை வாசித்துப் படித்தலானது உங்களுக்குள் விசுவாசத்தை உண்டாக்க வேண்டும் அல்லது உங்கள் விசுவாசத்தை வலுப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் ஜெபிக்கின்றேன். கிறிஸ்துவின் வாழ்வைப் பற்றிய படிப்பானது உங்கள் இருதயத்தைத் தொடாதிருந்தால், வேறு எதுதான் உங்களை நம்பச் செய்யும்?[51]

குறிப்புகள்

இது இரு பகுதிப் பாடங்களில் முதல் பகுதியாக உள்ளது. இரண்டாம் பாகத்தைத் தொடர்ந்து, இவ்விரு பாகங்களுக்கும் பின்தொடர்ச்சிப் பணியாக, பரத்துக்கேறுதலைப் பற்றிய ஒரு பிரசங்கம் உள்ளது. இவ்விரு பாகங்களையும் நீங்கள் தனித்தனிப் பாடங்களாக முன்வைக்கத் தேர்ந்து கொண்டால், இந்த முதல் பாகத்தின் பின்தொடர்ச்சிப் பணியாக உங்களுக்குக் கூடுதலாக ஒரு பிரசங்கம் தேவைப்படும். கலிலேயாக் கடலின் அருகில் இயேசுவின் தரிசனம் பற்றிப் பிரசங்கித்தல் என்பதே எனது ஆலோசனையாக உள்ளது. இந்தப் பிரசங்கத்தை நீங்கள், "இயேசு காலை உணவைச் சமைத்த நாள்" என்று அழைக்கலாம் இதில், பேதுருவுடன் இயேசு நிகழ்த்திய உரையாடலைச் சித்தரிக்க முடியும். இதற்கான வேத வசனப்பகுதியானது இயல்பாகவே ஒரு எடுத்துரைப்புப் பிரசங்கத்தைத் தேர்ந்துகொள்ளச் செய்கிறது.

தோமாவைப் பற்றிய ஒரு பண்புப் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தல் என்பது இன்னொரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது. உலகில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அவரை "சந்தேகத் தோமா" என்றே அறிந்துள்ளனர், ஆனால் அவரைப் பாராட்டுவதற்கான விஷயங்கள் அவரிடத்தில் நிறைய உள்ளன.[52] மூடப்பட்ட அறைக்குள் இயேசு தமது சீஷர்களுக்குத் தரிசனமான நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய பிரென்ட்டிஸ் மெடோர் அவர்களின் அணுகுமுறையானது இன்னமும் ஒரு சாத்தியக் கூறாக உள்ளது: "நீங்கள் மரணத்தைப் போன்ற பீதி அடையும்போது என்ன செய்வீர்கள்?"[53]

குறிப்புகள்

[1]ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று நடைபெற்ற இந்த தரிசனத்தைப் பற்றி இப்பாடத்தின் பிற்பகுதியில் யோவான் 20:19ன் விளக்கங்களைக் காணவும். [2]பஸ்கா பண்டிகையானது பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகைக்கு ஐம்பது நாட்களுக்கு முன்னதாக இருந்தது. இயேசு, பஸ்காவுக்குப் பின்பு நாற்பது நாட்கள் வரையிலும் தமது சீஷர்களுடன் இருந்துவிட்டுப் பின்பு பரத்திற்கேறினார்; அப்போஸ்தலர்கள் பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகைக்கு முன் பத்து நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. [3]இது இரு பகுதிப் பாடத்தின் முதல் பகுதியாக உள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் பகுதியும் இப்புத்தகத்தின் பிற்பகுதியில் உள்ளது. [4]“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 6” என்ற புத்தகத்தில் காணவும். உண்மையில், யோவான் 20:19ம் வசனமானது, யோவான், ரோமர்களின் காலக்கணக்கீட்டைப் பயன்படுத்தினார் என்பதற்குத் தன்னிலேயே பலத்த நிரூபணங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. அதிகாரம் 19ல், வெறுமையான கல்லறையின் வரலாற்றையும் மகதலேனா மரியாளுக்கு [இயேசுவின்] தரிசனத்தையும் பதிவுசெய்தார் - பின்பு அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தரிசனத்தைப் பற்றிக் கூறினார். அப்போஸ்தலர்களுக்குத் தரிசனமானது “வாரத்தின் முதலாம் நாள் மாலையில்” நடைபெற்றது என்பதற்கு, யோவான் ரோமர்களின் காலக்கணக்கீட்டைப் பயன்படுத்தியது மட்டுமே ஒரே வழிமுறையாக இருந்திருக்க முடியும். [5]நள்ளிரவுக்கும் சூரிய உதயத்திற்கும் இடைப்பட்ட நேரத்தில் இயேசு உயிர்த்தெழுந்தார் என்பது ஏறக்குறைய நிச்சயமானதாகவே உள்ளது, எனவே யூதர்களின் காலக்கணக்கீடோ அல்லது ரோமர்களின் காலக் கணக்கீடோ, எது பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பினும், அது “வாரத்தின் முதல் நாளாகவே” இருந்தது. [6]அவர்கள், இயேசு தங்களுடன் பஸ்கா உணவை உண்ட அதே மேல்வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்திருந்தனர் என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள். [7]மாற்கு 16:14-19 வசனப் பகுதியானது பல நிகழ்ச்சிகளை இணைக்கிறது: அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கிறிஸ்துவின் முதல் தரிசனம், பிரதான கட்டளை, மற்றும் பரத்துக்கேறுதல். மாற்கு சுவிசேஷ விவரத்திலிருந்து, இம்மூன்று நிகழ்ச்சிகளும் ஒன்றையொன்று துரிதமாய்ப் பின்தொடர்ந்து நடைபெற்றதாகத் தோன்றுகிறது; இருப்பினும் மற்ற சுவிசேஷ விவரங்களில் இருந்து இம்மூன்று நிகழ்ச்சிகளும் சற்றுக் கால இடைவெளியில் நடைபெற்றதை நாம் அறிகின்றோம். [8]இந்தப் புத்தகத்தில் ‘‘விசுவாசிக்கப் போராடுதல்” என்ற பாடத்தில் உள்ள கலந்துரையாடலைக் காணவும். [9]இதை மாற்கு 14:26 மற்றும் அப். 12:15 ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடவும். மன அழுத்தமான வேளைகளின்போது, பழைய மூடநம்பிக்கைகள் மேலெழும்பக்கூடும். [10]இந்த வேளையை முன்னெதிர் நோக்கிய யோவான் 17:18ஐக் காணவும்.

[11]இது நம்மைக் காட்டிலும் சீஷர்களுக்கு அதிக தெளிவாக இருந்திருக்கும், ஏனெனில் “ஆவி” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையானது (pneuma) “ஊதி” என்று அர்த்தப்பட முடியும். [12]அவர்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்ன செய்வார் என்பது பற்றி ‘‘கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 6’’ என்ற புத்தகத்தில் ‘‘கடைசி நிமிட ஏற்பாடுகள்’’ என்ற பாடத்தில் காணவும். [13]யோவான் 20:23ல் உள்ள மொழிநடையானது மத்தேயு 16:19 மற்றும் 18:18ல் உள்ள மொழிநடையைப் போன்றதாகவே உள்ளது, அங்கு முதலில் பரலோகத்தில் ஒரு பரிமாற்றம் நடைபெற்று பின்பு பூமியில் அது நடைபெற்றது. [14]“தோமா” என்று நாம் பெற்றுள்ள எபிரெய வார்த்தையும் திதிமு (Didymus) என்ற கிரேக்க வார்த்தை ஆகிய, இவ்விரண்டுமே “இரட்டையர்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. தோமாவுடன் ஒன்றாய்ப்

*பிறந்த ஒரு சகோதரனோ அல்லது சகோதரியோ இருந்திருக்க வேண்டும். [15]யோவான் 17ல், இயேசு தமது ஜெபத்தில் ஒருமைப்பாட்டின் அவசியத்தின் மீது கவனம் குவித்திருந்தார் (யோவா. 17:22, 23). அந்த ஜெபமானது எல்லா விசுவாசிகளுக்குமானதாக இருந்தது; ஆனால் அது அப்போஸ்தலர்களையும் உள்ளடக்கியதாகவே இருந்தது. [16]*NIV*யில்* “a week later” *என்றுள்ளது. காலத்தை யோவான் கணக்கிட்ட வகையில், இது தொடர்ந்து வந்த அடுத்த வாரத்தின் முதல்நாளாக இருந்திருக்க வேண்டும். பழைய உடன்படிக்கையில் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட நாளாக இருந்த ஏழாம் நாளுக்குப் பதிலாக அடிப்படையில் மாற்றியமைக்கப்படவிருந்த வாரத்தின் முதல் நாளின் முக்கியத்துவத்தை அப்போஸ்தலர்களின் மனதில் பதிய வைப்பதற்கு இயேசு விரும்பினார் என்று சிலர் யூகித்துள்ளனர். [17]*Robert Duncan Culver, *The Life of Christ* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1976), 277. *பேதுரு மற்றும் மார்த்தாள் ஆகியோரின் அறிக்கைகளில் கிறிஸ்துவின் தெய்வீகத்துவம் மறைவாக உணர்த்தப்பட்டது (மத். 16:16; யோவா. 11:27), ஆனால் தோமாவின் அறிக்கையானது வெளிப்படையானதாக இருந்தது. [18]சில மதவாதிகள், இயேசு “ஒரு தேவனாக”* [“*a* god”] *இருந்தார், ஆனால் அவர் தேவன்* [“*the* God”] *அல்ல என்று உரிமைகோரி, இயேசுவின் தெய்வீகத்துவத்தை மறுதலிக்கின்றனர். மூலமொழியில், தோமா இயேசுவை “என் தேவனே”* [“*the* God of me”] *என்றே குறிப்பிட்டார். இயேசு* “the God” *என்றிருக்கவில்லையென்றால், அவர் தோமாவைக் கடிந்துகொண்டிருந்து இருப்பார். அதற்குப் பதிலாக அவர் தோமாவைப் பாராட்டினார். [19]*J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 754. *[20]இந்த எண்ணிக்கையில் கல்லறைக்குச் சென்றிருந்த பெண்களும் உள்ளடங்கியிருப்பார்கள். அவர்கள், இயேசு தங்களுக்குத் தரிசனமாவதற்கு முன்பே (மத். 28:9, 10), இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய தூதனின் செய்தியை நம்பினார்கள் (மத். 28:5-8; லூக். 24:22, 23).*

[21]யோவான் 20:30, 31 வசனங்கள், யோவான் சுவிசேஷத்திற்கு ஒரு நல்ல முடிவை ஏற்படுத்துவதால், யோவான் அந்த இடத்துடன் முடித்துக் கொண்டார் என்றும், அதிகாரம் 21 பிற்பாடு யோவானாலோ அல்லது ஒருவேளை வேறு எவராலுமோ கூடுதலாக எழுதப்பட்டிருக்கும் என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், யோவான் 21ம் அதிகாரமானது தொடக்கத்திலிருந்தே மூலப்பிரதியின் பாகமாக உள்ளது என்பதை கையெழுத்துப் பிரதிகளின் எல்லா ஆதாரங்களுமே சுட்டிக் காண்பிக்கின்றன. யோவான் 20:30, 31 வசனங்கள், முடிவாயிருந்திராத பவுலின் எழுத்துக்களின் தோற்றமுடிவுடன் (எடுத்துக்காட்டாக, பிலி. 3:1 மற்றும் 4:8) ஒப்பிடப்படலாம், அவைகள் முடிவாயிருப்பதில்லை. யோவான் 20:29ல் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகளுக்கு யோவான் 20:30, 31 பொருத்தமான நடைமுறைப் பயன்பாடாக உள்ளது. [22]இது அப்போஸ்தலர்களின் குழுவிற்கு இயேசு தரிசனம் தந்த மூன்றாவது முறையாக இருந்தது; அவர் மற்ற தனிநபர்களுக்கும் சிறு குழுக்களுக்கும் கூட தரிசனமாகியிருந்தார். [23]“கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 2” என்ற புத்தகத்தில் “கலிலேயாக் கடல்” என்ற துணைப்பாடத்தைக் காணவும். [24]நாத்தான்வேல், இயேசுவின் முதல் சீஷர்களில் ஒருவராக இருந்தார் (யோவா. 1:43-51ஐக் காணவும்). “நாத்தான்வேல்” என்பது இயேசுவின் பன்னிரு சீஷர்களில் ஒருவரான பர்தொலோமேயுவின் இன்னொரு பெயராயிருந்தது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்தில், அப்போஸ்தலர்கள் பலருடன் நாத்தான்வேல் பட்டியலிடப் பட்டுள்ள உண்மையானது அந்தக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவளிக்கிறது. [25]“இயேசு … தம்முடைய சீஷருக்கு அருளின தரிசனங்களில் இது மூன்றாவது தரிசனம்” (21:14)

*என்று யோவான் குறிப்பிட்டபடியால், கண்காணும் தொலைவில் இருந்த மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் இந்த ஏழுபேருடன் காலை உணவை உண்பதற்குக் கூடிவந்திருக்கச் சாத்தியக்கூறு உள்ளது. [26]இயேசு கடலின் அருகில் பிரசங்கித்திருந்தார்; அவர் தம்மைப் பின்பற்றி வரும்படி பலரைக் கடலின் அருகில் இருந்து அழைத்திருந்தார்; அவர் கடலை அமர்த்தியிருந்தார்; அவர் கடலின் தண்ணீர்களின்மீது நடந்திருந்தார். [27]*McGarvey and Pendleton, 755. *[28]இது யாருடைய படகாக இருந்தது? சீஷர்கள் வாடகைக்கு அமர்த்தியிருக்கலாம். இம்மனிதர்கள், முன்னாள் மீனவர்களாயிருந்தவர்களின் குடும்பங்கள் இன்னமும் தங்கள் மீன்பிடித் தளவாடங்களை வைத்திருந்த இடத்தில் இருந்திருக்கலாம், இவர்கள் பேதுரு மற்றும் அந்திரேயா குடும்பத்தாரிடமிருந்தோ அல்லது யாக்கோபு மற்றும் யோவான் குடும்பத் தாரிடமிருந்தோ படகைக் கடனாகப் பெற்றிருக்கலாம் என்பதே எனது யூகமாக உள்ளது. [29]கலிலேயாக் கடலில் மீன்பிடித்தல் என்பது சாதாரணமாக இரவு வேளையில்தான் நடத்தப்பட்டது. (லூக். 5:5ஐக் காணவும்.) [30]கிரேக்க மொழியில் [மற்றும் தமிழ் மொழி வேதாகமத்தில்] இருநூறு முழத்தூரம் என்றுள்ளது (*KJV*யைக் காணவும்). ஒரு முழம் என்பது ஏறக்குறைய ஒன்னரை அடியாக இருந்தது என்பதால், இருநூறு முழத்தூரம் என்பது சுமார் முந்நூறு அடிகள் அல்லது ஒரு நூறு கஜத் தூரமாக இருக்கும்.*

*[31]மீண்டும் ஒருமுறை, இயேசுவின் சீஷர்கள் அவரை அடையாளம் கண்டு கொள்ளவில்லை. சாத்தியமான காரணிகள் பின்வருமாறு: அவர்களிடத்திலிருந்து அவர் சற்றே தூரத்தில் இருந்தார்; அவர்கள் அவரை இன்னமும் அங்கே எதிர்பாராது இருக்கலாம்; அது இன்னமும் ஓரளவு இருட்டு வேளையாகவே இருந்தது. [32]இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தை, ''பிள்ளைகள்'' என்பதற்குரிய வார்த்தையாயிராமல், "பையன்கள்" என்பதற்குரிய வார்த்தையாக உள்ளது. *NIV*யில் "நண்பர்கள்" என்றுள்ளது. [33]இந்த எண்ணிக்கையின் மிகச் சரியான தன்மையானது வழக்கத்திற்கு மாறானதாக உள்ளது (சாதாரணமாக நமக்குத் தோராயமான எண்ணிக்கைகள்தான் தரப்படுகின்றன). ஒருவேளை யோவான், இது "மீன்பிடிப்பவர்களின் கதையல்ல" என்று நாம் அறியும்படி விரும்பியிருக்கலாம், ஆனால் பிடித்த மீன்களை அவர் உண்மையாகவே எண்ணிப் பார்த்திருந்தார். திரளான மீன்பாடு இருந்தபோதிலும் வலை கிழியாதிருந்தது என்ற கருத்து வசனம் 11ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது முந்திய அற்புதமான மீன்பாட்டில் வலைகள் கிழிந்துபோயிற்று என்பதற்கு நேர்மாறானதாக உள்ளது (லூக். 5:6); ஒருவேளை வலைகள் கிழிந்து போகாதிருந்தது என்ற உண்மையானது அற்புதத்தின் ஒரு பாகமாக இருந்திருக்கலாம். [34]இதே போன்ற ஒரு முந்திய நிகழ்ச்சியில், அற்புதமான மீன்பாட்டைக் கண்டு மீனவர்கள் பிரமித்துப் போயிருந்தனர் (லூக். 5:9). [35]கிரேக்க வசனத்தில், "நிர்வாணமாயிருந்தார்" என்றுள்ளது (*KJV*யில் காணவும்); ஆனால் அடிக்கடி கூறப்படுவதுபோல், இவ்விடத்திலும் ''நிர்வாணம்'' என்பது "போதுமற்றதான உடை உடுத்தியிருத்தல்" என்றே அர்த்தப்படுகிறது. பேதுரு ஒருவேளை தளருடை அணிந்திருக்கலாம், ஆனால் இது கர்த்தரை வரவேற்கும்படி சென்றபோது போதுமான உடை என்று அவர் கருதவில்லை. [36]நான் வாழும் இடத்தில், பின்வரும் கூற்று ஒன்றை நாங்கள் கொண்டுள்ளோம்: *"Take off your coat and go to work!" *[37]''அந்தச் சிறிய படகு'' என்பது அவர்கள் மீன்பிடித்துக் கொண்டிருந்த படகாக இருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் மீனவர்களின் பெரிய படகுக்குப் பின்னால் ஒரு சிறு படகைக் கட்டியிழுத்துக் கொண்டு வந்ததாகவும், அந்தச் சிறிய படகினுள் அவர்கள் ஏறி, கரையை நோக்கித் துடுப்பு வலித்ததாகவும் சில எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர். [38]இயேசு எங்கிருந்து மீன்களையும் அப்பங்களையும் பெற்றார் என்று நமக்குக் கூறப்படுவதில்லை. [39]''அவர்களில்*

ஒருவனும்: நீர் யார் என்று கேட்கத் துணியவில்லை" என்று வசனம் 12 கூறுகிறது. சந்தர்ப்பப் பொருளில் இது, அவர் யார் என்பதைக் கேட்பது அவர்களில் எவரொருவருக்கும் தேவையற்றதாக இருந்தது, ஏனெனில் பதிலானது தெளிவானதாக இருந்தது என்று அர்த்தப்படுவதாக இருக்கலாம். சிலர், யோவான் 14:9ல் தரப்பட்டது போன்ற கடிந்துகொள்ளுதலுக்குச் சீஷர்கள் பயந்திருக்கலாம் என்று யூகிக்கின்றனர். [40]வசனம் 20, யோவான் "அவர்களுக்குப் பின்னே" வந்ததாகக் கூறுகிறது, இது இயேசுவும் பேதுருவும் மற்றவர்களை விட்டுச் சற்று முன்னதாக நடந்து கொண்டிருந்தார்கள் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது.

[41]"அன்பு" என்பதற்கான இந்த இரண்டு கிரேக்க வார்த்தைகளுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு பற்றிய கலந்துரையாடல் ஒன்று, David L. Roper, *Getting Serious About Love* (Searcy, Ark.: Resource Publications, 1992), 20-27, 34, 35 என்ற புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளது. [42]The Living Bible paraphrase has "Yes, Lord, ... you know I am your friend." [43]*Agape* என்பது *agapao* என்பதன் பெயர்ச்சொல் வடிவமாகும். [44]Roper, 35. [45]அவர்கள், "பிரதான மேய்ப்பரான" (1 பேது. 5:4) இயேசுவுக்குத் தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாக இருந்தனர். [46]"என்னைப் பின்பற்றிவா" என்பதே பேதுருவுக்கு இயேசுவின் தொடக்க கால அறைகூவலாயிருந்தது (மத். 4:19). அது இன்னமும் "என்னைப் பின்பற்றி வா" என்பதாகவே இருந்தது (யோவா. 21:19, 22). இது ஒவ்வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும், கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டிய ஒவ்வொரு பையனுக்கும் பெண்ணுக்கும் அறைகூவலாக நிலைத்துள்ளது. [47]பாரம்பரியத்தின்படி, பேதுரு தமது கர்த்தரைப் போலச் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்குத் தகுதியானவரென்று தம்மை உணராதிருந்தார், எனவே அவர் தலை கீழாகச் சிலுவையில் அறையப்படுதலைத் தேர்ந்துகொண்டார். [48]மீண்டும், "இயேசுவுக்கு அன்பாயிருந்தவன்" என்று யோவான் தம்மையே குறிப்பிட்டார் என்று யூகிக்கப்படுகிறது. இருப்பினும் இவ்வசனப் பகுதியில், இந்தச் சீஷர்தான் இப்புத்தகத்தை எழுதியவர் என்பதையும் அடையாளப்படுத்துகின்றார் (யோவா. 21:24) - மற்றும் நாம், அப்போஸ்தலனாகிய யோவானே இதன் எழுத்தாளர் என்பதை உறுதியாய்க் கூறுகின்றோம். [49]"கிறிஸ்துவின் வாழ்வு, 1" என்ற புத்தகத்தில் "யோவான் சுவிசேஷம்: தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்து" என்ற பாடத்தில் காணவும். [50]இவ்வசனப் பகுதியானது படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லைத் தன்மைப் பெயர்ச்சொல்லுடனும், ஒருமையைப் பன்மையுடனும் ஒன்றுகலந்து தருகிறது. இது எபேசு சபையில் இருந்த நடத்துநர்களினால் கூட்டப்பட்ட விளக்கவுரை என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். நாம் இதை, யோவானின் ஏவுதல் பெற்ற எழுதுகோலின் வழியாகப் பிதாவும் குமாரனும் பரிசுத்த ஆவியானவரும் தங்கள் அடையாள முத்திரையைத் தருகின்றனர் என்று மாத்திரம் நினைக்க வேண்டும்.

[51]இந்தப் படிப்பின் கடைசி வாக்கியமானது, உங்கள் வகுப்பில் ஒரு கலந்துரையாடலை உருவாக்கும் நோக்கங்கொண்டுள்ளது. உங்கள் வகுப்பில் எவராவது இன்னும் இயேசுவைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசியாதிருந்தால், அவரை அல்லது அவளைத் தடைசெய்வது எது என்பதைக் கண்டறிய - மற்றும் அந்தத் தடைக்குப் பதில் அளிக்க - இதுவே சரியான வேளையாக உள்ளது. [52]ஜட்சோனியாவில் எனது வகுப்பில் இருந்த மாணவர்களில் ஒருவர் (ஃபிரான்சிஸ் டோன்னெல்), மற்ற அப்போஸ்தலர்களை நம்பவைப்பதற்குத் தேவைப்பட்டதைப் பார்க்கிலும், தோமாவை நம்பவைப்பதற்குக் குறைவான சாட்சியமே தேவைப்பட்டது என்று கருத்துத் தெரிவித்தார். அவர் கர்த்தரைக் கண்டவுடன் நம்பினார் (யோவா. 20:27, 28), அதே வேளையில் மற்றவர்களுக்கு கூடுதல் நிரூபணம் தேவைப்பட்டது (லூக். 24:41-43). [53]Prentice A. Meador, Jr., *Sermons for Today*, vol. 2 (Abilene, Tex.: Biblical Research Press, 1981), 109-16.